

Jak tato kniha vznikla 7

- 1/ V tu chvíli jsem si uvědomila, že skoro nic neměl 10
- 2/ Dostal jsem tu ránu, prostě zášleh, kterej změnil moje vědomí a celej můj život 28
- 3/ Měl jsem štěstí, že jsem je potkal 41
- 4/ Nemluvil, nepil. Anebo jen jedno dvě piva společensky, aby neurazil 54
- 5/ Protestní zpěvák má zůstat doma a zpívat. Je to odpadlík a měkkota 81
- 6/ Národ možná na kolenou je, ale my ne 102
- 7/ Nikdy bych nebyl tím, čím jsem, kdybych vás nepoznal 123
- 8/ Žít mezi lidmi, kteří jsou politicky absolutně bezmocní, je strašné 149
- 9/ Každý den tu desetkrát někoho vykradou. Každý den tu hoří. Ale jinak je tu klidno 163
- 10/ Řekněte mi tedy, proč je mezi vámi tolik takovejch sviní? 184
- 11/ Pod tou legendární postavou jsem si stěžl dokázal představit někoho živého 200
- 12/ Všechno tak krásně klapalo, až mě z toho pojala úzkost 226
- 13/ Měl jsem ruce do krve rozedrané, mráz, zima a pocit, že jsem v pekle 240
- 14/ Jestli chceš dělat něco tajně, tak jdi jinam 266
- 15/ Po Praze se začalo říkat, jak je bolševik v prdeli 290
- 16/ Všichni myslivci v plné míře odsoudili chování vlasatců, kteří neoprávněně obsadili sál 313
- 17/ Když jsem viděl ty davy lidí, tak jsem si říkal, že to je dobrý 334
- 18/ Myslela jsem, že na místě umřu, jak mi bylo zle 357
- 19/ Kromě křesťanské morálky vyznávám i westernovou morálku. Takhle se loučí chlapi! 389
- 20/ Jsem na Tebe hrdý. Co už jsi toho se mnou vydržela! 414
- 21/ Ten pán, to byl tatínek 437
- 22/ Všechno беру na sebe, ty nic nevíš, podepsals to omylem 456
- 23/ Nebudu se obnažovat ani duchovně 484

Poznámky 533

Co bylo dál s ostatními 552

Z čeho jsem čerpal 559

Jmenný rejstřík 565